

informátor

Rok mezigeneračních vztahů

SPOLU
U JEDNOHO STOLU

 Slezská diakonie

Přinášíme světlo do života potřebným

4/2023

OBSAH

EDITORIAL

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ
7	HLAVNÍ TÉMA - SPOLU U JEDNOHO STOLU
11	VZDĚLÁVÁNÍ - DIAKONICKÝ INSTITUT
12	PERSONALISTIKA - ROZHOVOR S RADKOU ČAPKOVOU
13	MŮJ PŘÍBĚH - PO SLEZSKÝCH STOPÁCH DIAKONIE DO NĚMECKA
14	ARCHITEKTONICKÉ OKÉNKO - SAREPTA KOMORNÍ LHOTKA
15	TIP NA VÝLET ANEB MODLEME SE ZA POKOJ

Vážení a milí čtenáři,
také se Vám zdá, že dnešní moderní a uspěchaná doba nás občas nutí dělat více věcí najednou? Přistihněte se někdy, že vlastně ani nevíte co jste měli dnes k obědu, protože jste u něj například vyřizovali emaily, telefonáty, sledovali televizi, či kontrolovali obsah na sociálních sítích? Odborníci zabývající se fyzickým a duševním zdravím nám radí, abychom se naučili užívat si přítomného okamžiku, a soustředili se pouze na jednu činnost. Toto pravidlo platí i u jídla. Na chvíli se zastavit, vydechnout a vychutnat si každé sousto i přítomnost lidí se kterými stolujeme.

Spolu u jednoho stolu je hlavní téma posledního letošního Informátoru. Je krásné scházet se společně u jednoho stolu, kde nemusíme vždy jen konzumovat dobré jídlo, ale můžeme si zde i vyprávět, věnovat se společenským hrám, tvořit, modlit se, nebo třeba zpívat. Můžeme tam také řešit různé zásadní a těžké životní situace. Ve Slezské diakonii poskytujeme pomoc širokému spektru potřebných lidí. Všichni mají své místo a jsou vítáni u našeho "diakonického stolu".

Drazí čtenáři, zaměstnanci, klienti, podporovatelé a přátelé Slezské diakonie, chtěla bych Vám ze srdce poděkovat za Vaši přízeň, spolupráci a podporu, kterou jste nám v letošním roce poskytli. Ráda bych Vám popřála pokojný, ve zdraví prožitý čas adventu i Vánoc. Ať už se Vás u slavnostního stolu sejde dvacet, nebo tam budete sami, nechť Vás provází Boží blízkost a požehnání a to nejen v čase vánočním, ale i po celý příští rok.

S úctou a přání krásných zimních dnů

**Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie**

ZVEDACÍ A ASISTENČNÍ SYSTÉM DO NAŠICH SLUŽEB

Karolína Bobek Paždiorová

V rámci projektu Zvedací a asistenční systémy pro služby Slezské diakonie financované ze 14. výzvy IROP - Sociální služby - SC 4,2 (MMR) byl pořízen a instalován zvedací a asistenční systém v hodnotě 1,5 mil. Kč do tří sociálních služeb Slezské diakonie. Jednou ze služeb byl denní stacionář EUNIKA Karviná. Zvedací a asistenční systém, který jsme obdrželi, se během okamžiku stal nedílnou součástí denního stacionáře. Uživatelé si chválí rychlosť při přesunech mezi místnostmi a pohodlí nových vaků, které lze vyměnit a tím tak upravit potřeby daného uživatele. Doposud jsme využívali mobilní zvedák, s tím však bylo náročnější umožnit komfortní přesun na toaletu, nyní si uživatelé cení ovladače, který mohou ovládat jak pracovníci, tak oni samotní. Pro rodiče a opatrovníky uživatelů, je tato novinka vítanou inovací, díky které si mohou být jisti, že jejich blízkým je poskytnuta nejen láskyplná péče ale také maximální komfort.

POMÁHÁME SPOLEČNĚ

Jana Horňáková

Dne 10.10.2023 se uskutečnil 10. ročník konference „Dítě a náhradní rodina“ Programu pro pěstounské rodiny na téma POMÁHÁME SPOLEČNĚ. Z řad odborníků hovořil John Ashmen, emeritní prezident Citygate Network USA na téma „Spolupráce s partnery na místní i národní úrovni na řešení dětské chudoby a traumatu v USA“. A také Jaroslava Stoklasová a Miroslava Francová z Maltezské pomoci o „Propojení a spolupráci služeb“. Milým oživením byl také dojemný osobní příběh Tomáše Slavaty - úspěšného triatlonisty, který se stal pěstounem a od mládí se staral o kluky z problémových poměrů. Konferenci zahájila paní ředitelka Zuzana Filipková. Moderování se skvěle ujala Dagmar Bystroňová. Zavzpomínali jsme také na založení naší služby před 10 lety.

DEESKALACE – POMOC PŘI ZVLÁDÁNÍ ATYPICKÉHO PROJEVU CHOVÁNÍ

Lucie Ližičková

ZDRAVÉ STÁRNUTÍ

Veronika Sasynová

Díky projektu „60 let a pracovní spokojenost díky rozvoji znalostí a dovednosti“ podpořeného Programem na podporu zdravého stárnutí v Moravskoslezském kraji na rok 2023 jsme podpořili tříčet zaměstnanců ve věku 60 a více let a spolu s nimi i dvacet vedoucích zaměstnanců Slezské diakonie. Kurzisté měli možnost se vzdělávat od 16. května, absolvovat užitečné kurzy a budou se moci zúčastnit ještě dvou závěrečných kurzů. Konkrétně je čeká zvládání psychické zátěže a leadership pro vedoucí zaměstnance. Děkujeme všem účastníkům kurzů za příjemnou atmosféru, sdílení zkušeností, interakci s lektory a přejeme, aby nově nabité vědomosti byly pro ně přidanou hodnotou do budoucna.

V tomto roce jsme díky podpoře Moravskoslezského kraje a Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb poskytovaných v Moravskoslezském kraji na rok 2023 v rámci dotačního titulu KSS 5/23 mohli zrealizovat víceúrovňové vzdělávání v šetrných deeskalačních technikách. Mezi 56 účastníky byli kolegové ze služeb různých druhů – chráněných bydlení, domovů pro osoby se zdravotním postižením, sociálně terapeutických dílen, denních stacionářů a podpory samostatného bydlení. Kolegové nabýli jak teoretické, tak praktické dovednosti k předcházení a zvládání náročných konfliktních situací. Děkujeme za možnost realizace a těšíme se na další příležitost spolupráce!

DARUJTE JINAK-NEJEN NA VÁNOCE

Soňa Kantorová

Slezská diakonie se připravuje na rozsáhlou komplexní rekonstrukci domova pro seniory v Komorní Lhotce. Našim nejen vánočním přáním je opravit domov tak, aby byl bezpečným a útulným přístavem pro téměř 60 seniorů. Chceme, aby byl místem kde najdou nejvyšší možnou míru odborné podpory a péče v případě, že se již o sebe nedokážou sami postarat. Sami to ale nezvládneme. Získali jsme dotaci 80 mil. Kč z Národního programu obnovy a intenzivně sháníme další zdroje. I vy můžete pomoci těmto a dalším generacím seniorů. Vstupte do nově otevřeného e-shopu postavmesareptu.cz a staňte se majitelem fiktivního stavebního materiálu pro tuto rekonstrukci. Koupit můžete takto symbolicky cihlu, okno, otopný žebřík, hasící přístroj a mnoho dalšího. Získáte certifikát a Vaše jméno bude navždy spojeno s rekonstrukcí tohoto domova. Výtěžek e-shopu je součástí veřejné sbírky vedené v evidenci Moravskoslezského kraje na podporu této rekonstrukce a směruje na speciální účet zřízen pro tento účel, na který můžete rovněž přispět.

www.postavmesareptu.cz

AUTO PRO MATANU

Veronika Žídková

Poradna rané péče MATANA je odbornou terénní sociální službou, která dojíždí do rodin s dítětem se zdravotním postižením. V posledních letech jsme se setkávali s narůstajícím zájmem o službu a s tím i s dlouhou čekací dobou na zahájení služby. U malých dětí je ale každý týden či měsíc čekání na službu velkou komplikací. A proto jsme velmi vděční, že se nám podařilo od 1. září navýšit kapacitu služby, její personální zázemí, ale také pořídit nový osobní automobil. Automobil, kterým poradkyně dojíždí do rodin v okresech Bruntál, Opava a Nový Jičín. Na pořízení automobilu byla službě poskytnuta dotace z Moravskoslezského kraje. Doplatek bude využit z výtěžku Benefičního koncertu, který pořádá Slezská diakonie 7. prosince v Koncertní síni Sv. Ducha ve městě Krnově.

KOMUNITNÍ CENTRUM PRO DUŠEVNÍ ZDRAVÍ

Soňa Kantorová

Budova bývalé restaurace Marco Polo v Třinci změnila svou tvář a začne psát novou historii. Od ledna 2024 v ní začnou působit služby pro osoby se zkušeností s duševním onemocněním, a to pro široké třinecké okolí. Slezská diakonie dokončuje v těchto dnech roční rekonstrukci a přístavbu objektu. Projekt Komunitního centra pro duševní zdraví Třinec je spolufinancován Evropskou unií v rámci reakce Unie na pandemii COVID-19. Objekt nabídne zázemí pro pracovníky tří sociálních služeb, konzultovny, dílny, prostory pro setkávání multidisciplinárních týmů a další.

ALTERNATIVNÍ A AUGMENTATIVNÍ KOMUNIKACE

Veronika Žídková

Jak začít? Jak nastavit komunikaci, když to nejde slovy? Jaké jsou možnosti, a která je pro nás tou nevhodnější? Tyto otázky často trápí spoustu rodin dětí se zdravotním postižením. Poradna rané péče MATANA, projekt UŽ NE v jednom kolotoči zorganizoval odborné setkání s lektorem Mgr. Lenkou Gwóźdzovou, DiS. Rodiny se měly možnost dozvědět informace o metodách alternativní a augmentativní komunikace, ale hlavně zkonzultovat své osobní potřeby, zkušenosti, radosti i úskalí.

**HLE, STOJÍM
PŘEDE DVEŘMI
A TLUČU;
ZASLECHNE-LI
KDO MŮJ HLAS
A OTEVŘE MI,
VEJDU
K NĚMU
A BUDU
S NÍM
VEČERET
A ON SE
MNOU.**

**(ZJEVENÍ
JANOVO
3,20)**

Chtěli byste večeřet, být u jednoho stolu s Bohem? Kdo by nechtěl být na hostině připravené samotným Bohem, nejen se svými milovanými, ale hlavně se samotným Bohem? A přesto taková představa se zdá mnohým jako příliš neskutečná a vzdálená. Advent, Vánoce nám připomínají, že Bůh se k nám sklonil, přišel mezi nás, ze slávy do naší nouze, hříšnosti. Malé dítě Ježíš se svou matkou Marií a Josefem. Krásný, idylický obraz. Je požehnané, když něco z té krásy, idyly, Boží lásky můžeme zakusit třebas s milovanými u vánočního stolu. Boží láska, sklonění se ať nás vedou k projevení lásky také těm, kteří zrovna prožívají nekrásu, ale soužení, nouzi, samotu... Ježíš je tím, který i dnes, právě dnes, chce přicházet do našich radostí i smutků, třebas být s námi spolu u jednoho stolu. Dovolíme Mu to? Jestliže otevřeme Ježíši dveře svého srdce, života, budeme k Němu přistupovat jako ke skutečně živému Pánu a Spasiteli, zakusíme něco z Jeho lásky a blízkosti.

Edward Mitręga

H
L
A
V
N
I
T
E
M
A

Blíží se období adventu a my si připomínáme, že Vánoce jsou svátky naděje a lásky. Chceme tedy všem čtenářům popřát, abychom tyto dny prožili s vděčností za to, že se nám narodil Spasitel, aby každý váš den mohl být naplněn radostí, láskou a pokojem.

SPOLU U JEDNOHO STOLU

NEBOJTE SE!
HLE, ZVĚSTUJI VÁM VELIKOU RADOST PRO VŠECHNY LIDI. DNES SE VÁM VE MĚSTĚ DAVIDOVĚ NARODIL SPASITEL - VÁŠ MESIÁŠ A PÁN.
(LUKÁŠ 2, 10-12)

SPOLU U JEDNOHO STOLU V DOMOVĚ EBEN-EZER ČESKÝ TEŠÍN

Když přemýslím nad slovním spojením „spolu u jednoho stolu“, tak mě naplní pozitivní a hřejivý pocit, že taková představa společenství bude určitě přání každého člověka. Nikdo z nás jistě netouží být sám. Rádi bychom někam patřili, byli součástí rodiny, týmu, komunity nebo nějakého společenství a rádi bychom tak prožívali pocit sounáležitosti. O to silnější je tato potřeba v době, kdy většinová společnost tráví čas v kruhu svých blízkých, třeba právě „spolu u jednoho stolu“. Ano, mám na mysli například vánoční svátky. Konkrétně Štědrý den či večer je spjat se společenstvím u jednoho stolu.

V tento den je dle mého názoru nejvíce cítit vděčnost za to, že máme kolem sebe lidi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Ale také právě naopak je možné vnímat mnohem více smutku z toho, že je někdo sám. Ne jinak je tomu v našem domově pro osoby se zdravotním postižením. Mnoho našich uživatelů řeší, zda pojedou na svátky domů a jestli budou moci být se svými blízkými. Já jsem však moc vděčná za to, že uživatelé se na Vánoce těší i bez ohledu na to, jestli mají možnost odjet k rodině nebo ne. Je to pro mě jedna z indicií, že naši pobytovou službu vnímají jako svůj „domov“. Ve službě se setkáváme s různými životními příběhy, některí uživatelé nikdy nezažili jiné Vánoce než v „ústavní“ péči, jiní

třeba mají své rodiny, ale z různých důvodů není možné, aby mohli trávit Vánoce společně. Pro některé jsou Vánoce u nás v domově první nebo ty nejhezčí, jelikož i když byli doma u rodiny, tak procházeli natolik těžkými podmínkami, že vánoční atmosféru nezažili. Ale mám radost, že velká část uživatelů má rodinu a může tento čas trávit se svými blízkými. Naši snahou je tedy navzdory všem životním příběhům budovat takový „domov“, kde se uživatelé budou cítit „jako doma“, a napomáhat tímto ke zmírnění jejich strádání. A jak můžeme docílit toho blahodárného pocitu „jako doma“?

Snažíme se o to, aby se zde uživatelé cítili bezpečně, pohodlně, ale také aby mohli prožívat a zažívat všechny věci a situace, které nás běžně potkávají každý den. Takovým největším cílem je našim uživatelům co nejvíce přiblížit běžný způsob života. K tématu „spolu u jednoho stolu“ a k blízcím se vánočním svátkům mě napadá spousta pozitivních myšlenek a emocí, avšak v kontextu s běžným způsobem života některé pozitivní emoce přebijí shon a starosti, za kterými vidíme především nákupy, úklid, výzdobu a přípravy. Máte to podobně? Myslim, že většina lidí ano. Stejně tak se i my v domově připravujeme na svátky a než usedneme „spolu u jednoho stolu“, je potřeba zařídit spoustu věcí. Ale o tom dále už koordinátorka domova...

Jana Chlebusová

VÁNOCE U NÁS V DOMOVĚ... U NÁS DOMA...

Když slyším slovo Vánoce, hned se mi vybaví miliion slov a s nimi milion věcí, které je potřeba zařídit. A ne jinak je tomu u nás v domově. Doufám, že jste si nemysleli, že mají naši uživatelé všechno připravené jako v hotelu. Opak je pravdou. Není to jen o štědrém dni, večeři, dárcích apod., všechno začíná už mnohem dříve. Ať už naši uživatelé jedou na Vánoce k rodině, nebo zůstanou u nás doma nikoho nemine pečení cukroví. To se provoní celá naše chalupa a ochutnávka těch „nepovedených“ kousků je tím nejlepším lákadlem na Vánoce. Milým zvykem je pro nás také návštěva z církevního sboru z Rozvoje, která nám již tradičně chodí s pečením pomáhat.

Pečeme všechny možné druhy cukroví, co nás i vás může napadnout – linecké, rohlíčky, kuličky, rafaela, ořechové, kokosová roláda, vánoční štola, perníčky a spoustu dalších. Cukroví to tedy začíná, ale určitě nekončí. Stejně jako doma si nedokážeme představit vánoční atmosféru bez vánoční výzdoby, tak i u nás vyrábíme adventní věnce, ozdoby do oken a na stoly. V prosinci je již každému jasné, že Vánoce jsou za dveřmi. Mnoho uživatelů chce mít svůj vánoční stromeček nebo výzdobu na pokoji, ale také v domácnostech společně zdobíme a ladíme prostory do zimního a svátečního hávu. A co dárky? Ani nákupní horečka nás nemine. Společně s uživateli sledujeme různé akce a jezdíme od jednoho obchodu k druhému. Když už máme dárky nakoupené, čeká nás balení a i to je velice náročné. Kolik z nás si umí hned vybrat vánoční papír nebo z těch všelijakých krásných dárkových tašek?

Všichni si oddychneme, když už je vše nakoupeno, krásně zabalené a nezbývá než se jen těšit na den D. Mezitím chodíme s uživateli nasávat vánoční atmosféru na vánoční trhy do různých měst, nebo jen tak na podvečerní procházky, když je vše krásně nazdobené a osvětlené. Každým rokem se nám daří naplánovat a zorganizovat předvánoční setkání pro naše uživatele s rodinou, s opatrovníky či jinými blízkými a jsme velice vděční za to, že se dokážeme v tom předvánočním shonu zastavit a že i pozvaní hosté si udělají čas. Je to velmi cenný a vzácný čas pro naše uživatele, je to společná akce, máme čas jeden pro druhého u kávy a něčeho dobrého a nechybí ani duchovní povzbuzení, vánoční písň nebo příběh. Dalo by se říci, že je to jedna z tradičních akcí v duchu „spolu u jednoho stolu“.

Pak už přichází Štědrý den a komornější společné setkání těch, kteří u nás zůstávají. Snažíme se o to, aby i uživatelé, kteří se svými blízkými z různých důvodů nemohou být, mohli prožívat pocity vzájemnosti a sounáležitosti. Tyto pocity však nepřicházejí jen tak z nich, jen protože mají uživatelé připravenou židličku u štědrovečerního stolu. Jsem si jistá, že pramení právě z toho, jak se naši uživatelé podílejí na veškerých přípravách, a to s maximálním zapojením a úsilím, kterého jsou schopni. Takže místo u stolu a ta připravená židlička je spíše takovým završením. Myslím si, že takhle se buduje společenství, kde každý člen má svůj podíl, svou úlohu... stejně jako v rodině.

Zuzana Wronková

 EBEN-EZER
Český Těšín

KAŽDÝ VNIJMÁME VÁNOCE JINAK

Mnohdy se na tom podílí naše výchova a zkušenosti z dětství. Řekla bych, že pro mnoho lidí získává tento čas jinou dimenzi někdy také s narozením dítěte. Těšíme se z každých Vánoc, snažíme se vytvořit vánoční prostředí a pozorujeme radost v očích našich dětí. Bohužel ne každá rodina může zažívat tohle štěstí. Při práci s rodinami a dětmi se specifickými potřebami, zde vnímám v tomto čase výrazné tenze. Samozřejmě vždy záleží na specifiku zdravotního postižení daného dítěte. Ze zkušenosti vidím největší problém u dětí s poruchou autistického spektra. Tyto rodiny často nezažívají štědrý den, štědrovečerní večeři, či rozbalování dárků nebo návštěvy v rodinách, tak jak je známe. Jakákoli změna dokáže vyvolat velké problémy v chování dítěte. Při návštěvách v těchto rodinách nevidím téměř žádnou vánoční výzdobu, včetně vánočního stromu. Pokud se v této domácnosti objeví vánoční strom, bývá často bez vánočních ozdob. Ozdoby můžou být pro tyto děti a rodiny spíše nebezpečím a dalším stresem. Děti často nechápou jejich význam a používají je na různé aktivity, či je přesouvají různě po domácnosti. Rodina se proto přizpůsobuje svému dítěti natolik, aby nedocházelo k afektovému chování a většinou prožívají vánoční dny tak, jako ty běžné v celém roce.

Zuzana Kovaříková

Spolu s koordinátorkou vzdělávání Vladimírou Kullovou bychom všem chtěly poděkovat za vstřícnou a laskavou spolu-práci v roce 2023. Když se totiž ohlédneme za tímto rokem, vidíme krásnou práci na více než 100 vzdělávacích aktivitách s více než 120 vzdělávacími dny. Také spolupráci s externími i interními lektory a podněty ke zlepšení, díky kterým můžeme zvyšovat úroveň realizovaných vzdělávacích aktivit.

A jaká téma byla nejvíce oblíbená v roce 2023? Například Neurobiologické a psychiatrické souvislosti práce s klienty (M. Raszka), Bazální stimulace (A. Trávníčková), Hranice ve vztahu ke klientovi (J. Sobek) či Práce s nemotivovaným klientem (J. Syrový). Připravujeme pro Vás nabídku na rok 2024 a těšíme se, na kterých tématech se s Vámi osobně či online potkáme. Zatím je harmonogram stále v přípravě, ale co již můžeme prozradit dnes – bude obsahovat téma, která si sami zvolíte. Děkujeme za milá setkání v letošním roce a těšíme se na Vás v roce následujícím, do kterého Vám přejeme jen to nejlepší z Boží ruky.

Za tým Diakonického institutu
Lucie Ližičková a Vladimíra Kullová

Diakonický
Institut

www.diakonickyinstitut.cz

VÁNOCE OČIMA PANÍ RADKY ČAPKOVÉ, ZÁSTUPKYNĚ VEDOUCÍHO OBLASTI FRÝDEK-MÍSTEK, TŘINEC

Vánoce jsou svátky, které si mnozí z nás velmi často spojují s rodinou. S prožitím nádherných chvil s těmi nejbližšími v duchu křesťanství spojeného s narozením Ježíše Krista. V sociálních službách je to také čas, o který se naší spolupracovníci dělí nejen s blízkými, ale také s klienty, zejména v pobytových službách. Zeptali jsme se Radky Čapkové, jak ona tráví vánoce v soukromém, ale i v tom profesním životě. Dlouhý čas vedla pobytovou službu ARCHA Nový Jičín, tak si bylo o čem povídат.

Jak Vy prožíváte Vánoce a co pro Vás znamenají?

Je to pro mě krásný, ale zároveň i hektický čas strávený především s rodinou, ale spojený i s prací. Štědrovečerní večeře u nás probíhá klasicky. Máme hrachovou polévku, kapra, tchán dělá luxusní bramborový salát. Také jsou to pro mě křesťanské svátky spojené s návštěvou kostela.

Jak jste se Vy jako vedoucí podílela na přesahu Vánoc z toho svého osobního života do života spolupracovníků a klientů?

Pro mě byl Štědrý den vždy spojen i s návštěvou našeho chráněného bydlení. Vždy v podvečer jsme se na ARŠE potkali s předsedou místního osadního výboru a současně místostarostou Nového Jičína, panem Perútkou a jeho rodinou. Pan Perúta vždy klientům přinesl vlastnoručně upečenou vánočku a další dáinky.

Jak vypadá Štědrý den pro pracovníka ve službě?

Pracovník na ranní směně připravuje s klienty bramborový salát. Odpolední směna se zase věnuje přípravě řízků. Štědrovečerní večeři si tedy společně připravují klienti s pracovníky. Štědrý den tráví na ARŠE i bývalí klienti, kteří již bydlí samostatně v podporovaném bydlení, ale pokud nemají rodinu, rádi přijdou strávit Štědrý den na ARCHU.

Máte nějakou vzpomínku spojenou s Vánocemi, na kterou nezapomenete?

Ano. Hned se mi vybaví klientka, která měla během Štědrého dne doma těžký afekt. Zrovna jsem přijela na středisko, tak jsem pro ni jela, aby neskončila PN Opava.

Následně po příjezdu na ARCHU ji bylo potřeba téměř hodinu uklidňovat, protože byla extrémně rozrušená. Pak za ní přišla kolegyně, která měla v ten den službu a nabídla jí štědrovečerní večeři. Výjimečnost tohoto příběhu je v tom, že klientka do té doby neměla k pracovníkům vzhledem k svému těžkému duševnímu onemocnění důvěru. Ovšem po otázce kolegyně klientka vyskočila a objala ji. Bylo to pro nás něco výjimečného.

Paní Radko, moc Vám děkujeme za rozhovor a přejeme Vám a všem našim zaměstnancům krásné požehnané Vánoční svátky prožité tak, aby byly naplněné pokojem a laskavostí.

PO SLEZSKÝCH STOPÁCH DIAKONIE DO NĚMECKA

Velkou inspiraci spatřuji ve vysoké profesionalitě snoubící se s lidským přístupem a zároveň různorodostí všech sociálních služeb, které jsme mohli navštívit. Zaujal mne také Institut managementu, který vzdělává studenty v diakonických oborech.

Pokora, úcta a vděčnost našim předkům, kteří se v těžkých podmínkách zasloužili o vznik diakonické práce. Radost, že můžeme v této práci pokračovat a rozvíjet ji a také povzbuzení ze všech setkání, které jsme mohli absolvovat. Tato slova z mého pohledu nejlépe charakterizují tento krásný studijní pobyt a já už se těším na další spolupráci s našimi německými partnery a přáteli.

Zuzana Filipková, ředitelka Slezské diakonie

Ve dnech od 5. do 8. září 2023 se vypravili členové historické společnosti HEREDITAS z.s. spolu s pracovníky Slezské diakonie a škol Slezské diakonie na studijní cestu do Německa. Cílem bylo vydat se po historických stopách našich předchůdců a inspirovat se současnou diakonickou prací v sousední zemi.

Nejsilnějším zážitkem pro mne byla návštěva památníku koncentračního tábora v Buchenwaldu, kde zemřel mučednickou smrtí pastor Karol Kulisz, zakladatel diakonické práce na Těšínském Slezsku. Tento muž zasvětil celý svůj život pomocí bližním, obětoval se pro druhé, jeho poselství a odkaz stále přetrvává.

Milým překvapením bylo vřelé a srdečné přijetí na všech místech, které jsme mohli navštívit. Přesto, že se mnozí účastníci zájezdu navzájem neznali, panovala po celou dobu přátelská až rodinná atmosféra. Byly to čtyři dny naplněně poznáním a novými podněty.

Adam Cieślar, předseda Historické společnosti HEREDITAS z.s.

ARCHITEKTONICKÉ OKÉNKO 8

DOMOV PRO SENIORY

SAREPTA

Komorní Lhotka

První počátky sociální péče v Komorní Lhotce sahají do období před první světovou válkou, kdy byla pomoc pro sociálně nejpotebnější poskytována v církevních zařízeních. Útulek pro sociálně slabé byl zřízen z iniciativy evangelického faráře Karla Kulisse. Po Domu milosrdensví, Betzedě z roku 1917, byl v roce 1935 spuštěn provoz i modernější budovy Sarepty. Další etapa ústavní sociální péče se píše od roku 1953, kdy byl v Komorní Lhotce zřízen Českou katolickou charitou Ústav odpočinku pro přestárlé. Roku 1960 byly oba ústavy sloučeny v jeden hospodářský celek pod názvem Domov důchodců v Komorní Lhotce. V roce 1966 byly ústavy převedeny do státní správy. Od 1. 1. 2016 je objekt ve vlastnictví Slezské diakonie a poskytuje zde pobytovou sociální službu domova pro seniory pod názvem SAREPTA Komorní Lhotka.

Dům v dnešní podobě vznikal kolem jádra původního třípodlažního objektu. To bylo postupnými dostavbami a finální nadstavbou se sjednocující střechou v 80. letech minulého století završeno do dnešní podoby. Objekt je částečně podsklepen. Pravotočivé schodiště vedoucí z 1. podzemního podlaží do 3. patra v dilatačním celku B je ještě původní, pravděpodobně kamenné, později doplněné z druhého do třetího patra jako betonové. Celý třípodlažní objekt je kryt soustavou valbových střech z betonových tašek. Technický stav objektu odpovídá stáří budovy a fyzickému opotřebení při dlouholetém užívání budovy. Vyžaduje tak komplexní rekonstrukci, která začne na začátku roku 2024.

Soňa Kantorová

SLEZSKÁ DIAKONIE

TIP NA VÝLET ANEB MODLEME SE ZA POKOJ

Momentálně myslíme na Izrael v modlitbách. „Pane prosíme tě o stát Izrael. Ty jsi silnější, než naší pozemstí nepřátelé a projev svou sílu a moc i v tomto konfliktu. Ochraňuj prosím tuto zemi i lidi, kteří v ní žijí. Amen.“

Natalie Klusová, pastorační pracovník Slezské diakonie

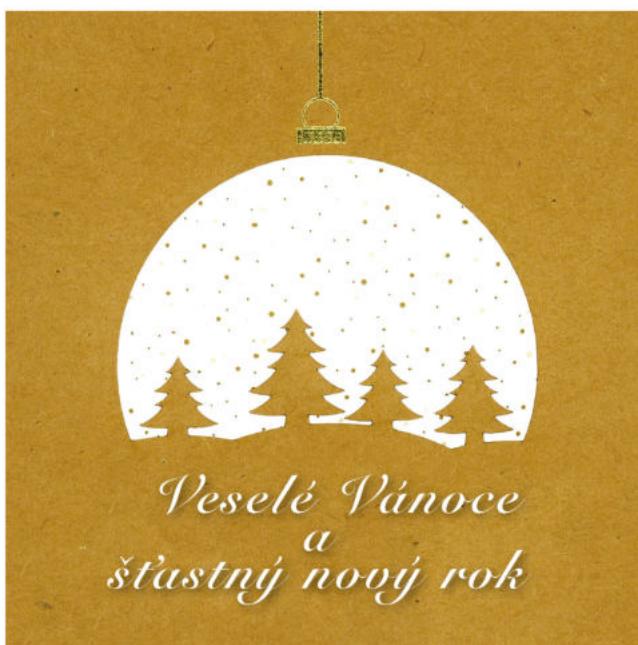
Letos, během jarních prázdnin, jsme společně s dětmi odjeli na týdenní dovolenou do Izraele, nikoli však na místa spojené s Ježíšem, ale vydali jsme se do města Eilat. Jediné město v Izraeli, které leží u Rudého moře. Obklopují ho státní hranice Izraele s Egyptem a Jordánskem. Jeli jsme tzv. „na vlastní pěst“ a velmi se nám tam líbilo. Navštívili jsme podmořskou observatoř, Delfíní pláž, kde žije rodina delfínů na otevřeném moři, ornitologický park pro ptáky, letící z Evropy za teplem nebo zpátky, Tinna park. Ale zajeli jsme si také k Mrtvému moři, které se nachází cca 250 km od Eilatu.

Benefiční koncert GENERACE GENERACÍM nesl poslání, které je v jeho názvu: respekt, úcta, vzájemná lidská a mezigenerační soudržnost. V Evangelickém kostele apoštola Petra a Pavla Na Nivách v Českém Těšíně jsme se sešli, abychom společně sdíleli myšlenku podpory domova pro seniory **SAREPTA Komorní Lhotka** a podíleli se na projektu, který má vytvořit seniorům moderní, komfortní zázemí kvalitní sociální služby a především útulný domov.

Děkujeme vystupujícím za zájem o dění v naší společnosti, za úsilí, které do této benefice vložili, děkujeme slečně Kláře Sikorové a Vojtěchovi Špillerovi, skupině **ADAM BUBIK band**.

... "aby se naše lásku ještě víc a více rozhojovala
a s ní i hluboká vnitřnost."
Filip. 1,9

*S poděkováním za všechnu přízeň, podporu a vnitřnost
v průběhu roku 2023 a s přáním, at' příběh narození
a zázraku Boží lásky k lidstvu zazáří
a hrče Vaše srdce nejen o Vánocích.*

Pokojem, láskou a novou silou naplněný rok 2024.

Mgr. Zuzana Filípková, Ph.D.
ředitelka Slezské diakonie

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

 Slezská diakonie

www.slezskadiakonie.cz

@slezska.diakonie

@sdiakonie

558 764 333

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezskadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Mgr. Renáta Vetrovcová, r.vetrovcova@slezskadiakonie.cz, grafická úprava: Pavel Pluhař, korektura: Matěj Rösner.

Titulní foto: Pavel Pluhař. Vychází 4x ročně, březen, červen, září, prosinec 2023. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezskadiakonie.cz

Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl